

रिलाई प्रेमले, फगडालाई मेलने र अन्धकारलाई प्रकाशले जितौ

पूर्वराजा गणेश शाह

सप्तपादकीय ...

संसद निर्णायक बनोस्

विह्रले राज्य पुनःरचना आयोगको प्रतिवेदनको तीव्र आलोचना गरेका छन्। यो हुनु अस्वाभाविक थिएन। आयोगको निर्णयमा चरम यतिवक्तता जो देहिएका छ। विशेषगरी, स्थानीय तहको छ्मा घटाउनेका लागि घटाउनेजस्तो विंगतिका कारण दमा माघ हैन विभिन्न जिल्लाहरूमा मत प्रतिवेदनको विरोध भएको हुनुपर्छ। मूलतः जनस्वालाई मात्र आधार बनाएर मुगुल, स्कुति तथा भौतिक विकासलाई उपेक्षा गरिएकोले प्रतिवेदनले मानवीय पक्ष मेटुन नकेको हो। कतिपय गाड

टाढा हुने पुगेको छ। भौतिक विकासका आधारमा निक्कै पछि परेका ठाउं गाएका छ भने, ोत ाघत मात्र भौतिक विकासका दृष्टिले स्पन्नु पुराना नगरपालिकालाई मत गाउं छ। स्थानीय जनताले स्वीकारे नगर्ने कर्मचारी र राजनीतिक दलका प्रतिनिधिलाई ाही राखेर गरिएको फिारको चर्को विरोध हुनु स्वाभाविकै हो। तर, त्यको माघान खोज्ना िह्रलेको। नेताको हमितमा खोज्ने अथवा भने अनुचित र अलोकतात्मिक हो। लोकतन्त्रमा जनता वीरपि मानिन्छन् र जनताले प्रतिनिधिको माध्यमबाट शान गर्छन्। दीय व्यवस्था भएका मुसुकमा त द नै वीरपरि मानिन्छ। मन्धन्, बेलायतको दले पुरुषलाई स्त्री र स्त्रीलाई पुरुष बनाउनुमान लैन अरू वै निर्णय गर्न न्छ। जनमत प्रहमा युरोपेली घबदा बाहिर निस्कने निर्णय भए पनि बहिरामत प्रकिया, र गुम्नुभन्दा पहिले दले निर्णय गर्नुपर्ने परामर्शमा बेलायतको रीच अवालतले जारी गरेको छ। यको अर्थ दीय वीरवृत्तको पुनः पुष्टि नै त हो। नेपालमा भने दीय व्यवस्था अपनाए पनि दको वीरवृत्तलाई धे

निर्णयनपछि दको निर्णय प्रतिमा कर्मजोर बनाइएको छ। विधान परिषदको क्रमिकानिर्माणित प्रतिनिधिलाई करिब षड्के फिनाराका ाही को भूमिकामा िमित बनाइयो भने त्यपछि दको अथवा पति दलका नेताहरूको वृष्टि खी बढिएकाको देखि प्रधानमन्त्रीलायत प्रमुख दलका नेताहरू राज्य पुनःरचनाको विषयलाई परिषदमा छलफल गरेर निर्णय लिनु चिनुको टो दलीय हमतति पोर्ण चाहन्छन्। जनप्रतिनिधिको भूमिका गीक बनाउने यो अलोकतात्मिक वृष्टिले दीय पदतिको भूमिकामा प्रहार गरेको छ। दमा दीय लोकतन्त्रमा विरोधी नगर्ने कम्प्युटिस्टहरूको बलियो उपस्थिति हुन् र दीय पदतिको पक्षधर ढानिएको नेपाली कांग्रेसको नेतृत्वमा लोकतन्त्र र दीय मूल्य मान्यताप्रतिको प्रतिबद्धता कमजोर हुनु ादय य विगतिको कारण हो। जनप्रतिनिधिको भूमिका गीक बनाउनु लोकतन्त्रमा भ्रमण प्रहार गर्नु हो। अधिनायकवादीले मात्र जनप्रतिनिधिको भूमिका कमजोर बनाउनु खोन्छ। नेताहरू स्म्बन्धित दलका कार्यकर्ताका प्रतिनिधि हुन् जनताका प्रतिनिधि हैनन्। पाटी विशेषको उन्मेषार भएर निर्वाचित भए पनि िद जनताका प्रतिनिधि हुन्। वैले मुसुकका विषयमा निर्णय लिने नै र नैतिक मन्ध है। कुनै पनि विषयको विभिन्न जटिल पक्षमा विच, विशेषतः प्रतिज्ञा गर्नु आवश्यकता हैन। िह्रले पनि यरी नेताका कठउत्तलीमान बन्नु लाजमर्मा प्रवृत्ति हो र जनतालाई प्रोत्साहित हुनु हो। षाटका छ प्रधान षैलीका नेताहरूको निरंकुश वृष्टिविह्र विद्वेड नगर्ने हो भने िह्रलेलाई न्तानले धिक्कान्छन्। पुनःरचनाको विषय म्भवतः नेताहरूलाई दीय लोकतात्मिको पाठ फिाउने उचित अबर हो। िह्रलेने नेताहरूको निरंकुशताविह्र विद्वेड गर्ने जनअपेक्षामा तुषारापात नहो।

शैक्षिक मूल्याङ्कन पद्धति:नेपाल र अमेरिकाको तुलना

जीवनको चार दशकको दौरानमा मैले िका प्रायः बैखाले शैक्षिक मूल्यांकन पद्धतिहरू बारे (नेर, देखेर वा आफैले झोर) घेर-घोर िाखार हुने मौका पाएको छु। प्रारम्भमा म मेरो बाल्यकालको स्कुले जीवनको केही अनुभव शेर गर्नु चाहन्छु। भनेर बनपाका चाहार्दै गर्दा आफू चाहिँ जान पाउने धोरे भायमागीमध्ये पर्दबं य। हुन त िाँदेखि मबलबलमा अत्यन्तै रचि भएकाले ठूलो भापछि राम्रो खेलाडी बन्ने मेरा रहर थियो। वै पढनमै मात्र प्रेरित गरिहने मेरो परिवारलाई मैले मेरो मनको चाहना व्यक्त गर्न भने कुरै भएन। उनीहरूको चाहना मलाई डाक्टर वा इन्जिनियर बनाउनु थियो भने मैले िाँ उमेरदेखि बुकिरको थिए।

कक्षामा वै प्रथम हुन र विज्ञान तथा गणित विषयहरूमा राम्रो अंक ल्याउन उत्तरीत गर्दथे। म य कक्षामा परिवारको चाहनालाई मैले आफ्नै चाहाना बनाउं। बाकिंको त्वमा विद्यार्थीहरूको नतिजा प्रकाशित गर्ने कार्यक्रम हुने गर्थ्यो। मय मारोहवीच स्कुलभरिका वृध्रम, अनि कक्षागत प्रथम, द्वीतीय र तृतीय हुनेहरूलाई पाले फूलमाला, अवीर र पूरस्कारद्वारा विशेष स्मान गरिन्थ्यो। हरेक वर्ष स्मान पाउने धोरे भायमागीहरू मध्ये म पनि पर्ने। त्यो दिन मेरा लागि विशेष खुशीको दिन हुन्थ्यो। तर, विद्यार्थीको मूल्यांकनको आधार भने मात्रै योटा हुनु गर्थ्यो-त्यो हो नैमाकि र अन्तिम परीक्षाहरूमा उनीहरूले पाएको कुल प्राप्त।।

पढाइप्रति उनीहरूको चाखलाई पनि बढाउं विद्यालयको मूल्यांकन पद्धति अलि बढी व्यवहारिक हो कि भनेर सोच्नुको रीति हो। अन्तिम परीक्षाको अन्तिम दिनमा फरक रची र क्षमताविह्र, फरक-फरक उद्देश्यका लागि जम्पिका हुन्छन्। हरेक व्यक्तिको अर्थरूपी बनीकाका पृथक-पृथक फूलहरू हुन्। हरेकको उद्देश्य फूलबारीलाई जाउनु र षा दिनु हो। बै फूलहरू एउटै रंगका हुने र बैले एउटै प्राप दिने भए त फूलबारीको महत्व पनि त पक्कै बढ्ने थियो होला। हामीहरू बै फरक-फरक कामहरू गर्न जम्पिका हौं, न कि प्रतिस्पर्धा गर्ने। तर, षाम्रो माजले हामीलाई बाल्यकालदेखि नै आफ्नो रचीन हुन र जीवनभर मरिपत हुनु भन्दा अरू विद्यार्थीको हुन्छ। 'आफुजस्तो हुन होइन 'अरू' जस्तो हुन जबरजस्त बढाबिहाइनेको हुन्छ। हरेक/प, कथा र िजनालाई िवै पै। दानिन्छ र मरिन्छ यी/यी पेशा र कामहरू ठूलो र राम्रा हुन्, अनि ती/ती षंकारले व्यक्तिका अन्तरनिहित क्षमतालाई फूल र फल नदिदै कोषिमाथे निस्क्यो र हत्या/नदिये गरिदिनेछ।

मेरो बुकाइमा विद्यालयको औपचारिक शिक्षा हरेकका लागि औपचारिक हुनु हो, न कि विशिष्ट कुन। व्यक्तिको जीवन फल र मन्थ बन्न विद्यालयको पढाइ उत्प्रेक्ष हुनेपर्छ भन्ने छैन। यो त केवल व्यक्तिको ज्ञान, शिप, प्रतिभा र क्षमतालाई उद्वृष्ट र परिष्कृत बनाउन उपयोग हुने षान मात्रै हो र हुनुपर्छ। कलेज वा विश्वविद्यालयको कुरा गर्नुपर्दा यहाँ शिक्षकले आफूले गेष्टधरि पढाउनुपर्ने कोषको योजना तालिका उपलब्ध गराउनुपर्ने हुन्छ। त्यमा मेष्टररि पढाउने विषय वस्तुहरू, मूल्यांकन प्रक्या, परीषण पद्धति, परीक्षाका मितिहरू, िवजिनक शिक्षक दिनहरू र विद्यार्थीहरूले कथा कोटा र परीक्षाहरूमा पालना गर्नुपर्ने नियम र अनुशासना कुराहरू बै स्वयं उल्लेख गरिएको हुन्छ।

विद्यार्थीहरूले िमान्यतया प्रतेक हप्ताको अन्तिम नतिजा जर्ने मेष्टररि विभिन्न विद्यार्थीहरूमा प्राप्त गरेको कुल

डॉ. नारायण अधिकारी

तथा मानिक जायं भोग्युपर्यायं भने कतिपयलाई स्कुलबाट छुटाइन्थ्यो र पढनबाटै बन्दिन गराइन्थ्यो। त्यैले कमजोर विद्यार्थीहरूमा पढाइप्रति बै विद्यार्थी हुने गर्थ्यो। उनीहरूलाई जीवनमा कसिलै फल हुन किन्न कि भन्ने झाले ताउं कतिपयले त जीवनभरि नै निराशा बन्दै आस्वहाया भए गर्दथे। यी तथ्यहरूले हाधो परम्परागत वा विद्यमान मूल्यांकन पद्धति थोरैलाई मात्रै उपयोगी हुने तर औतलाई खी प्रभावकारी नहुनेखालको पो हो कि भन्ने पुष्टि गर्छु।

अमेरिकाको अनुभव बता, अमेरिकामा मैले देखेको र अवलम्बन गरेको मूल्यांकन पद्धतिहरू केही कुराहरू उल्लेख गर्न चाहन्छु। हुन त विद्यालय पिन्छे यहाँ फरक त पलांन नै तथापि बैमा आधारभूत प्रक्याहरू उस्तै नै हुन्छन्। यहाँ शैक्षिक बर्षको अन्त्यमा विज्ञान कक्षा शिक्षकले आफ्नो कक्षाका विद्यार्थीहरूको अभिभावकहरूलाई विद्यालयमा आमन्त्रण गर्दछन्।

अभिभावकहरूको उपस्थितिमा बालबालिकाहरूले विभिन्न कलाहर प्रस्तुत गर्दछन्। त्यपछि कक्षा शिक्षकले विद्यार्थीहरूको प्रगति विवरण प्रस्तुत गर्दछन्। विद्यार्थीहरूलाई प्रातांकका आधारमा अवीर नभई विभिन्न विद्यार्थी मूल्यांकन र पूरस्कृत गरिन्छ।

कक्षामा बैभन्दा बढी अंक ल्याउने, बैभन्दा बढी उपस्थिति हुने, बैभन्दा छिटो र राम्रो लेख र पढने भने, बैभन्दा राम्रो गाउने, बजाउने र नान्ने, खेल्नुभन्दा उद्वृष्ट हुने, कथा कोटा र शी चाल्य फा राख्न बैभन्दा बढी तत्परता देखाउने, बैभन्दा बढी मिलनार र हयोगी, बै ब फाट्टा र हने आदि आदि विद्यार्थीहरूमा हरेकलाई पालेपालो म्मान गरिन्छ। यी फरक-फरक विद्यार्थी मूल्यांकन गरि कक्षाका प्राय बै बालबालिकाहरू कुनै न कुनै विद्यार्थी पुरस्कृत र स्मानित हुने अवस्था हुनेरहेछ।

त्यैले होला, मारोहविह्र घर फर्किसा बै केटाकेटी र तिनका अभिभावकहरू खुशी र उमंग देखिन्छन्। य प्रकारको मूल्यांकन पद्धतिले हरेक व्यक्तिका फरक-फरक प्रतिभा हुन्छ भन्ने कुरा प्रष्ट देखिन्छ। एउटाको क्षमता अर्को तुलना हो, म्मानले हरेकलाई रची अनुरको काममा होला दिनुको ि बै

कक्षामा वै प्रथम हुन र विज्ञान तथा गणित विषयहरूमा राम्रो अंक ल्याउन उत्तरीत गर्दथे। म य कक्षामा परिवारको चाहनालाई मैले आफ्नै चाहाना बनाउं। बाकिंको त्वमा विद्यार्थीहरूको नतिजा प्रकाशित गर्ने कार्यक्रम हुने गर्थ्यो। मय मारोहवीच स्कुलभरिका वृध्रम, अनि कक्षागत प्रथम, द्वीतीय र तृतीय हुनेहरूलाई पाले फूलमाला, अवीर र पूरस्कारद्वारा विशेष स्मान गरिन्थ्यो। हरेक वर्ष स्मान पाउने धोरे भायमागीहरू मध्ये म पनि पर्ने। त्यो दिन मेरा लागि विशेष खुशीको दिन हुन्थ्यो। तर, विद्यार्थीको मूल्यांकनको आधार भने मात्रै योटा हुनु गर्थ्यो-त्यो हो नैमाकि र अन्तिम परीक्षाहरूमा उनीहरूले पाएको कुल प्राप्त।।

कक्षामा बैभन्दा बढी अंक ल्याउने, बैभन्दा बढी उपस्थिति हुने, बैभन्दा छिटो र राम्रो लेख र पढने भने, बैभन्दा राम्रो गाउने, बजाउने र नान्ने, खेल्नुभन्दा उद्वृष्ट हुने, कथा कोटा र शी चाल्य फा राख्न बैभन्दा बढी तत्परता देखाउने, बैभन्दा बढी मिलनार र हयोगी, बै ब फाट्टा र हने आदि आदि विद्यार्थीहरूमा हरेकलाई पालेपालो म्मान गरिन्छ। यी फरक-फरक विद्यार्थी मूल्यांकन गरि कक्षाका प्राय बै बालबालिकाहरू कुनै न कुनै विद्यार्थी पुरस्कृत र स्मानित हुने अवस्था हुनेरहेछ।

त्यैले होला, मारोहविह्र घर फर्किसा बै केटाकेटी र तिनका अभिभावकहरू खुशी र उमंग देखिन्छन्। य प्रकारको मूल्यांकन पद्धतिले हरेक व्यक्तिका फरक-फरक प्रतिभा हुन्छ भन्ने कुरा प्रष्ट देखिन्छ। एउटाको क्षमता अर्को तुलना हो, म्मानले हरेकलाई रची अनुरको काममा होला दिनुको ि बै

कक्षामा बैभन्दा बढी अंक ल्याउने, बैभन्दा बढी उपस्थिति हुने, बैभन्दा छिटो र राम्रो लेख र पढने भने, बैभन्दा राम्रो गाउने, बजाउने र नान्ने, खेल्नुभन्दा उद्वृष्ट हुने, कथा कोटा र शी चाल्य फा राख्न बैभन्दा बढी तत्परता देखाउने, बैभन्दा बढी मिलनार र हयोगी, बै ब फाट्टा र हने आदि आदि विद्यार्थीहरूमा हरेकलाई पालेपालो म्मान गरिन्छ। यी फरक-फरक विद्यार्थी मूल्यांकन गरि कक्षाका प्राय बै बालबालिकाहरू कुनै न कुनै विद्यार्थी पुरस्कृत र स्मानित हुने अवस्था हुनेरहेछ।

त्यैले होला, मारोहविह्र घर फर्किसा बै केटाकेटी र तिनका अभिभावकहरू खुशी र उमंग देखिन्छन्। य प्रकारको मूल्यांकन पद्धतिले हरेक व्यक्तिका फरक-फरक प्रतिभा हुन्छ भन्ने कुरा प्रष्ट देखिन्छ। एउटाको क्षमता अर्को तुलना हो, म्मानले हरेकलाई रची अनुरको काममा होला दिनुको ि बै

कक्षामा बैभन्दा बढी अंक ल्याउने, बैभन्दा बढी उपस्थिति हुने, बैभन्दा छिटो र राम्रो लेख र पढने भने, बैभन्दा राम्रो गाउने, बजाउने र नान्ने, खेल्नुभन्दा उद्वृष्ट हुने, कथा कोटा र शी चाल्य फा राख्न बैभन्दा बढी तत्परता देखाउने, बैभन्दा बढी मिलनार र हयोगी, बै ब फाट्टा र हने आदि आदि विद्यार्थीहरूमा हरेकलाई पालेपालो म्मान गरिन्छ। यी फरक-फरक विद्यार्थी मूल्यांकन गरि कक्षाका प्राय बै बालबालिकाहरू कुनै न कुनै विद्यार्थी पुरस्कृत र स्मानित हुने अवस्था हुनेरहेछ।

त्यैले होला, मारोहविह्र घर फर्किसा बै केटाकेटी र तिनका अभिभावकहरू खुशी र उमंग देखिन्छन्। य प्रकारको मूल्यांकन पद्धतिले हरेक व्यक्तिका फरक-फरक प्रतिभा हुन्छ भन्ने कुरा प्रष्ट देखिन्छ। एउटाको क्षमता अर्को तुलना हो, म्मानले हरेकलाई रची अनुरको काममा होला दिनुको ि बै

कक्षामा बैभन्दा बढी अंक ल्याउने, बैभन्दा बढी उपस्थिति हुने, बैभन्दा छिटो र राम्रो लेख र पढने भने, बैभन्दा राम्रो गाउने, बजाउने र नान्ने, खेल्नुभन्दा उद्वृष्ट हुने, कथा कोटा र शी चाल्य फा राख्न बैभन्दा बढी तत्परता देखाउने, बैभन्दा बढी मिलनार र हयोगी, बै ब फाट्टा र हने आदि आदि विद्यार्थीहरूमा हरेकलाई पालेपालो म्मान गरिन्छ। यी फरक-फरक विद्यार्थी मूल्यांकन गरि कक्षाका प्राय बै बालबालिकाहरू कुनै न कुनै विद्यार्थी पुरस्कृत र स्मानित हुने अवस्था हुनेरहेछ।

त्यैले होला, मारोहविह्र घर फर्किसा बै केटाकेटी र तिनका अभिभावकहरू खुशी र उमंग देखिन्छन्। य प्रकारको मूल्यांकन पद्धतिले हरेक व्यक्तिका फरक-फरक प्रतिभा हुन्छ भन्ने कुरा प्रष्ट देखिन्छ। एउटाको क्षमता अर्को तुलना हो, म्मानले हरेकलाई रची अनुरको काममा होला दिनुको ि बै

कक्षामा बैभन्दा बढी अंक ल्याउने, बैभन्दा बढी उपस्थिति हुने, बैभन्दा छिटो र राम्रो लेख र पढने भने, बैभन्दा राम्रो गाउने, बजाउने र नान्ने, खेल्नुभन्दा उद्वृष्ट हुने, कथा कोटा र शी चाल्य फा राख्न बैभन्दा बढी तत्परता देखाउने, बैभन्दा बढी मिलनार र हयोगी, बै ब फाट्टा र हने आदि आदि विद्यार्थीहरूमा हरेकलाई पालेपालो म्मान गरिन्छ। यी फरक-फरक विद्यार्थी मूल्यांकन गरि कक्षाका प्राय बै बालबालिकाहरू कुनै न कुनै विद्यार्थी पुरस्कृत र स्मानित हुने अवस्था हुनेरहेछ।

कक्षामा बैभन्दा बढी अंक ल्याउने, बैभन्दा बढी उपस्थिति हुने, बैभन्दा छिटो र राम्रो लेख र पढने भने, बैभन्दा राम्रो गाउने, बजाउने र नान्ने, खेल्नुभन्दा उद्वृष्ट हुने, कथा कोटा र शी चाल्य फा राख्न बैभन्दा बढी तत्परता देखाउने, बैभन्दा बढी मिलनार र हयोगी, बै ब फाट्टा र हने आदि आदि विद्यार्थीहरूमा हरेकलाई पालेपालो म्मान गरिन्छ। यी फरक-फरक विद्यार्थी मूल्यांकन गरि कक्षाका प्राय बै बालबालिकाहरू कुनै न कुनै विद्यार्थी पुरस्कृत र स्मानित हुने अवस्था हुनेरहेछ।

त्यैले होला, मारोहविह्र घर फर्किसा बै केटाकेटी र तिनका अभिभावकहरू खुशी र उमंग देखिन्छन्। य प्रकारको मूल्यांकन पद्धतिले हरेक व्यक्तिका फरक-फरक प्रतिभा हुन्छ भन्ने कुरा प्रष्ट देखिन्छ। एउटाको क्षमता अर्को तुलना हो, म्मानले हरेकलाई रची अनुरको काममा होला दिनुको ि बै

कक्षामा बैभन्दा बढी अंक ल्याउने, बैभन्दा बढी उपस्थिति हुने, बैभन्दा छिटो र राम्रो लेख र पढने भने, बैभन्दा राम्रो गाउने, बजाउने र नान्ने, खेल्नुभन्दा उद्वृष्ट हुने, कथा कोटा र शी चाल्य फा राख्न बैभन्दा बढी तत्परता देखाउने, बैभन्दा बढी मिलनार र हयोगी, बै ब फाट्टा र हने आदि आदि विद्यार्थीहरूमा हरेकलाई पालेपालो म्मान गरिन्छ। यी फरक-फरक विद्यार्थी मूल्यांकन गरि कक्षाका प्राय बै बालबालिकाहरू कुनै न कुनै विद्यार्थी पुरस्कृत र स्मानित हुने अवस्था हुनेरहेछ।

त्यैले होला, मारोहविह्र घर फर्किसा बै केटाकेटी र तिनका अभिभावकहरू खुशी र उमंग देखिन्छन्। य प्रकारको मूल्यांकन पद्धतिले हरेक व्यक्तिका फरक-फरक प्रतिभा हुन्छ भन्ने कुरा प्रष्ट देखिन्छ। एउटाको क्षमता अर्को तुलना हो, म्मानले हरेकलाई रची अनुरको काममा होला दिनुको ि बै

कक्षामा बैभन्दा बढी अंक ल्याउने, बैभन्दा बढी उपस्थिति हुने, बैभन्दा छिटो र राम्रो लेख र पढने भने, बैभन्दा राम्रो गाउने, बजाउने र नान्ने, खेल्नुभन्दा उद्वृष्ट हुने, कथा कोटा र शी चाल्य फा राख्न बैभन्दा बढी तत्परता देखाउने, बैभन्दा बढी मिलनार र हयोगी, बै ब फाट्टा र हने आदि आदि विद्यार्थीहरूमा हरेकलाई पालेपालो म्मान गरिन्छ। यी फरक-फरक विद्यार्थी मूल्यांकन गरि कक्षाका प्राय बै बालबालिकाहरू कुनै न कुनै विद्यार्थी पुरस्कृत र स्मानित हुने अवस्था हुनेरहेछ।

आजको पञ्चाङ्ग

मिति २०७३ साउन माघ १९ गते बुधवार, तदनुसार फरवरी १ नु २०१७, श्रावणको १९ऽऽ, नेपाल संवत् १९३७, सौर्यमानसकः संवत्सरः, सूर्य पुष्यीको उत्तरी गोलार्धमा प्रवेश गरिसकेको छ। गिर्गिरि ऋतु चलिरहेको छ। चाण्डमान अनुसार माघशुक्लपक्ष चलिरहेको छ। सौरमान अनुसार आज माघशुक्लपक्षको पञ्चमी तिथि अहोरात्र रहेछ। आज सूर्य मकर राशियमा, चन्द्रमा मकर राशियमा अहोरात्र रहेछ। आज दिनमान २० घण्टि ३ पलाको रहेछ। आज सूर्योदय नेपालको काठमाडौँ केन्द्रबिन्दुमा रहे। विमान ठीक ६ बजेर ५३ मिनेटमा तुस्वेद मूलैमा हुनेछ भने सूर्यास्त साक ५ बजेर ४२ मिनेटमा हुनेछ।

आजको राशिफल

- मेघः नयां हुनेछ, व्यापारबाट लाभ पाइनेछ।
पुषः िाँचा विपरित काम हुनेछ, पारिवारिक चिन्ता बढ्नेछ, घरमा बल मन लाग्नेछ।
मिश्रशुभः काममा अवरोध आउनेछ, आफ्नो इज्जतमा आं छ, काम गर्दा चनाबी हुनुहोला।
कर्कटः व्यापार व्यवयामा निरावृत, गरेको प्रया अफल, स्वास्थ्यमा एक्काँ बसोबी आउनेछ।
सिंहः टाढाबाट धन आउनेछ, मानिक शान्ति तथा आराम मिल्नेछ, शत्रु परास्त हुनेछ।
कन्याः गुमेको धन फेला पर्न सक्नेछ, राजनैतिक क्रियता बढ्नेछ, मग्नमा दिन शुभ छ।
तुलाः पुरानो धन प्राप्त हुने, स्वास्थ्यमा क्रमिक ब्याड हुनेछ, दिन िमान्य रहनेछ।
शुश्रूचकः परिवारमा अशान्ति हुनेछ, आफन्तजनबाट धोका, वायुरोगले ताउनेछ।
धनुः आम्नानीमा एकपकी बृद्धि, हयोगी हातहरू बढ्नेछन्, धर्मकर्ममा मन जानेछ, मय शुभ छ।
मकरः िमाजिक कार्य गरेरपनि ि पाइने छैन, यात्रामा क्रन्फट खेनु पला तर्ह हुनुहोला।
कुम्भः जमिन लाभ, नयां हाँ।
मीनः जोषिमामा काम गर्न पर्नेछ, शत्रु भेद रहनेछ, अर्काको काममा मय विल्नेछ।
राशिफल लेखकः युवा ज्योतिषी हरि पन्त, मो.९८४६१७७३६९

नेपालका नेताले डोनाल्ड ट्रम्पबाट के पाठ सिक्ने ?

अमेरिकाका नव निर्वाचन राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्पले राष्ट्रपतिभवन प्रवेश गरेको दिन आफ्नो छिमेकी देश मेसिकोको भिानामा २२ हजार माइल पछाँड लगाउने महत्त्वकांक्षी योजनाको उोष गरे। ट्रम्पको यो उोष उनी राष्ट्रपतिको उम्मेदवार हुदा चुनौती घोषणापत्रमा व्यक्त गरे अनुरको योजना हो। पछाँड लगाउनुको मुख्य उद्देश्य मेसिको देशको स्थल मार्ग हुदै अमेरिका प्रवेश गर्ने गैरकानूनी आप्रवाहीहरूलाई रोक लगाउनु हो। नेपाल-भारत विचको खुल्ला भिानाको कारण रूशा, िवभौतिक अखण्डता आदि विषयमा दुई देशबीच मतभेद हुं आएको र भारतले नेपाललाई हेप्ने र िमा भिन्ने गरेका कारण शाकको तहदेखि जनस्तरमै एकृषकारको मनो वैज्ञानिक त्रार प्रभाव परेको देखिन्छ। ट्रम्पको यो योजना नेपाल-भारतबीचकोीमा व्यवस्थापन गर्न नेपालका शाकहरूका लागि एउटा शिक्षा हुन सक्छ। न १९९६ मा नेपाल र अमेरिका बीच भएको वार्ताबाट विचको खुल्ला भिानाको कारण रूशा, िवभौतिक अखण्डता आदि विषयमा दुई देशबीच मतभेद हुं आएको र भारतले नेपाललाई हेप्ने र िमा भिन्ने गरेका कारण शाकको तहदेखि जनस्तरमै एकृषकारको मनो वैज्ञानिक त्रार प्रभाव परेको देखिन्छ।

राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्पले राष्ट्रपतिभवन प्रवेश गरेको दिन आफ्नो छिमेकी देश मेसिकोको भिानामा २२ हजार माइल पछाँड लगाउने महत्त्वकांक्षी योजनाको उोष गरे। ट्रम्पको यो उोष उनी राष्ट्रपतिको उम्मेदवार हुदा चुनौती घोषणापत्रमा व्यक्त गरे अनुरको योजना हो। पछाँड लगाउनुको मुख्य उद्देश्य मेसिको देशको स्थल मार्ग हुदै अमेरिका प्रवेश गर्ने गैरकानूनी आप्रवाहीहरूलाई रोक लगाउनु हो। नेपाल-भारत विचको खुल्ला भिानाको कारण रूशा, िवभौतिक अखण्डता आदि विषयमा दुई देशबीच मतभेद हुं आएको र भारतले नेपाललाई हेप्ने र िमा भिन्ने गरेका कारण शाकको तहदेखि जनस्तरमै एकृषकारको मनो वैज्ञानिक त्रार प्रभाव परेको देखिन्छ।

डॉ. शिवराज पण्डित

अपत्याति रुपमा अमेरिकी राजनीतिमा प्रवेश गरेका ट्रम्पका विषयमा धेरै क्षेत्रबाट टिका टिप्पणीहरू भएर टिकाटिप्पणी र अनुमान अनुर ट्रम्प प्रशान अधि बढ्ने केत देखािएन। आप्रवाहीहरू कडा व्यवहार गर्ने अनुमान गरिएका ट्रम्पले अमेरिकीलाई गहिरो प्रेम गर्नुलाई अक्षरमा प्रवेशमा नरम गीतले र इस्लामीकरण भने कडा हुने अधिबन्धक थिएका छन्। अमेरिकी चुनावले दिएको अर्को महत्त्वपूर्ण न्देश भनेको पेशवर राजनीतिकरूपी मात्र ता राजनीतिका लागि उपयुक्त व्यक्ति हुन सक्छन् भन्ने परम्परागत िचप्रति प्रशानकाका किन्छ छडा गरेको छ। नयाँ िच, चिन्तनविान बनेको र राजनीति र राजनीतिकरूपी अधिबन्धक भन्ने, दिन वै प्रकारले न्देश पनि हो कुशल व्यापारी डोनाल्ड ट्रम्पको विजय। नेपालको नेतारहले व्यापारी डोनाल्ड ट्रम्पबाट पाठ किन जरूरी छ।

